

13. LUKU

VALTAKUNNAN PERUSTAMINEN JA KUINKA SE ILMESTYY

Vaeltaminen uskossa — Ketkä muodostavat valtakunnan? — Henkisen valtakunnan perustaminen — Korottaminen ”päämiehiksi kaikkeen maailmaan” — Kaikkien kansojen toivo — Läheinen yhteys valtakunnan ja sen palvelijain eli päämiesten” välillä — Jaakobin tikapuut — Mooseksen peite — Suuria muutoksia suoritettu — Onko mitään vaaraa siitä, että uuden hallitsijan käsissä on niin paljon valtaa? — Rautavaltikkahallitus, kuinka kauan? — Maailman käännätyminen — Kansa syntyy yhtenä päivänä — ”Kaikki, jotka haudoissa ovat” — Hänen valtakuntansa kasvaminen sijaishallitus luopunut — Jumalan tahto tapahtuu maan päällä

”Ja kaikkien kansojen toivo on tuleva.” ”Ja tapahtuu päivien lopulla, että Herran huoneen vuori on oleva vahvistettuna vuorten huipuilla, ja se on muita kukkuloita korkeampi.”

”Siihen aikaan nimitetään Jerusalem Herran istuimeksi, ja sinne, Jerusalemiin, kokoontuvat kaikki kansat Herran nimen tähden; eivätkä he enää vaella pahan sydämensä kovuuden mukaan.” — Hagg. 2:8, engl. käänn.; Miika 4:1; Jer. 3:17

KUN Jumalan suunnitelman tutkielmissamme olemme saavuttaneet suuren ”koston päivän” hädän lopun ja nähneet, kuinka Jumalan viha palaa syntiä ja itsekkyyttä vastaan, niin on meillä nyt mieluisempaa tehtävänä tutkia Raamatun valossa, kuinka Jumalan valtakunta perustetaan, valtakunta, jonka kautta kaikki maan sukukunnat siunataan ja uusi, pysyväinen ja paljon parempi asiainjärjestys asetetaan menneen ja nykyisen puutteelliseksi tunnustetun järjestyksen sijaan.

Vaikka läheiset kauheat tapahtumat jo heittävät varjon eteensä, aiheuttaen pelkoa ja tuskaa maailmassa niin voivat kumminkin ne, jotka katselevat kaikkia ”Korkeimman kätköstä,” nähdä hopeajuovan reunustavan hädän pilveä. Se antaa heille aihetta nostaa päänsä ja iloita siitä, että heidän vapautuksensa lähestyy ja apu kaikille, jotka ovat ostetut kalliilla verellä, kun ”vanhurskauden aurinko koittaa ja parantuminen hänen siipiensä alla”. — Mal. 4:2

Monet niistä aineista, joita on käsitelty edellisessä, ovat niin ilmeisiä, että niiden pitäisi vaikuttaa melkoisesti luonnolliseenkin ihmiseen. Mutta nyt alamme tutkia ainetta, joka vaatii selvempää näköä, huolellisempaa Herran sanan harrastusta ja lujempaa uskon otetta, sillä se käsittelee asioita, jotka eivät ole näkyväisiä, paitsi uskonsilmille. Kummin-kin odotetaan Jumalan kansan vaeltavan uskossa eikä näkemisessä sekä luottavan siihen, että mitä Jumala on luvannut, sen hän voi myös runsaasti täyttää. — Room. 4:18-21

Näistä asioista ei voi kukaan tietää mitään oman oppinsa tai viisautensa avulla, mutta kaikilla, joilla on voiteltu Pyhältä, on usko Jumalan voimaan, niin että hän voi sanoa: ”Ei mitään ole jäänyt täyttämättä hänen hyvistä sanoistansa, jotka hän ... on puhunut.” (1 Kun. 8:56) Ja nämä voivat kärsivällisyydellä ja ehdottomalla luottamuksella odottaa kaikkea luvattua tulevaa hyvää.

Tämän aineen edellisissä tutkielmissamme (I osa, 13. ja 14. luku; II osa, 4. luku) opimme, että ”pakanain ajat”, jotka käsittävät sen väliajan, joka on kulunut esikuvallisen valtakunnan poisottamisesta Israelilta oikean Messiaan valtakunnan täydelliseen perustamiseen nykyisen maailman valtakuntien raunioille, päättyvät lokakuussa 1914. Me

näemme myös, että aika 1874-1914 Herran läsnäolossa on ”elonaika”,¹ jona aikana hänen valittua morsiantaan erityisesti kootaan ja jonka jälkeen tulee hädän aika, jolloin nykyiset laitokset kukistetaan valmistuksena uudelle valtakunnalle. Tarkastakaamme nyt profeettallisen sanan valossa (Ps. 119: 105; 2 Piet. 1:19) yksityisseikkoja, jotka ovat tämän Korkeimman valtakunnan perustamisen yhteydessä, josta tulee viides maailman valta maan päälle, jolla ei ole mitään loppua ja joka tuottaa siunauksia kaikille alamaailloille, kun taas kaikki toiset valtakunnat ovat suuressa määrin tuottaneet tyytymättömyyttä ja painostusta ”huokaavalle luomakunnalle”. Ei ihmettä, että esikuvassa ilmaistiin, että se saatettaisiin voimaan riemupasunan puhalttaessa (3 Moos. 25:9), ja että profeetta vakuuttaa meille, että se lopulta tunnustetaan ”kaikkien pakanain (kansojen) toivoksi.” Puhuesamme ”Jumalan valtakunnan,” ”taivaan valtakunnan perustamisesta tulee meidän muistaa, mitä jo olemme oppineet (I osa, 14. luku) Raamatusta valtakunnan kirkkaudesta ja niistä, jotka muodostavat sen.

1) Se on Jumalan valtakunta siinä merkityksessä, että taivaallinen Isämme on se suuri Kuningas, joka on järjestänyt suuren pelastussuunnitelman, josta tuhatvuotinen valtakunta muodostaa osan. Se on myös Jumalan valtakunta siinä merkityksessä, että se perustetaan ja pysytetään ikuisesti kestäväksi hänen voimansa kautta. (1 Kor. 15:24-28) Edelleen on se Jumalan valtakunta siinä merkityksessä, että se edustaa häntä suurena, ylhäisimpänä Hallitsijana sekä ilmoittaa hänen lakinsa, rakkautensa ja armahtavaisuutensa Välittäjän kautta, jonka hän on varannut.

2) Se on myös Kristuksen valtakunta — Jumalan rakastetun Pojan valtakunta, sen kautta että Kristus uuden liiton välittäjänä ja Isän edustajana on tuhatvuotisen valtakunnan toimelias Hallitsija, jotta hän kukistaisi pahan, hävittäisi synnin ja saattaisi lunastetusta ihmissuvusta kaikki, jotka ovat halukkaita tulemaan täydellisesti ennalleenasetuiksi Jumalan kuvan kaltaisuuteen ja suosioon ja iankaikkiseen elämään, sydämestään täydellisesti tottelevaisiksi Isää ja hänen lakejansa kohtaan.

3) Se on myös pyhien valtakunta, sen kautta että he hallitsevat, tuomitsevat ja siunaavat ”kuninkaallisena papistona” (Ilm. 5:10) maailmaa Herransa, Jeesuksen, yhteydessä. — Room. 8:17,18

Varsinaiseen valtakuntaluokkaan kuuluvat ainoastaan Herra ja tämän evankeliumikauden ”valitut”, joista ja joille hän sanoi: ”Älä pelkää, sinä pikkuinen lauma; sillä Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan.” Näistä sanoo myös Herra profeetta Danielille: ”Valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat häntä ja ovat hänelle alamaiset.” — Dan. 7:27

Mutta muistettakoon, että kaikki nämä ”muuttuvat” ylösnousemisessaan (ensimmäisessä ylösnousemisessa, Ilm. 20:4-6; 1 Kor. 15:42-46,50-54; Joh. 3:5,8) eivätkä enää sen jälkeen ole inhimillisiä olentoja, vaan ”jumalallisesta luonnosta osallisia” ja yhtä näkymättömiä ihmisille kuin Jumala ja taivaan enkelitkin ovat. Niin ollen on joku tiedonantokeino välttämätön kirkastetun seurakunnan ja niiden välillä, jotka se tuomitsee

1 Tekijä esittää asteittäisemmän hädän kansakunnille ja Valtakunnan perustamiselle, Tekijän esipuheessa (1916), *Aika on lähellä*.

(Katso 1 Kor. 6:2 ja I osa, 8 luku) ja nostaa alennuksesta, synnistä ja kuolemasta. Sellainen tiedottaminen henkiolentojen ja ihmissuvun välillä on tapahtunut muinaisina aikoina siten, että henkiolennot ovat ilmestyneet liharuumiissa ja siten ilmoittaneet Jumalan määräyksiä muutamille eteville henkilöille. Sillä tavalla näkyi enkeleitä Aabrahamille, Saaralle, Lootille, Gideonille, Danielille, Marialle, Jeesuksen äidille, Sakariaalle ja toisille. Samalla tavalla ilmestyi Jeesus henkiolentona opetuslapsilleen ylösnousemisensa jälkeen, koska oli välttämätöntä antaa heille muutamia opetuksia, sillä ”pyhä henki ei ollut vielä annettu, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastunut.” – Joh. 7:39, engl. käänn.

Mutta me emme odota sellaista tiedotustapaa henkitasolla olevien hallitsijain ja heidän maallisten alamaistensa välillä tuhatvuotiskautena, sillä me huomaamme, että Jumala on tehnyt sellaisen suunnitelman, että eräs ihmiskunnan luokka, jonka jäsenet koeteltiin jo ennen evankeliumikautta ja huomattiin täydellisen inhimillisen luonnon arvoiksi, tulevat koko tuhatvuotiskauden olemaan välirenkaana henkisen valtakunnan, pyhien, ja heidän alamaistensa, ihmiskunnan, välillä.

4) Vaikkei tämä välirengas muodosta valtakuntaa sanan varsinaisessa merkityksessä, niin sen jäsenet edustavat kumminkin niin täydellisesti sitä ihmisten keskuudessa, että ihmiset tunnustavat heidät valtakunnan hallintomiehiksi: he edustavat ihmisten edessä valtakuntaa ja ovat sen ainoat näkyväiset edustajat, ja sen tähden me kutsumme heitä ”valtakunnan maalliseksi puoleksi.” – Luuk. 13:28

Aabraham, Iisak, Jaakob ja kaikki profeetat sekä muut vanhanajan arvokkaat, joihin Herra ja apostolit viittaavat (Matt. 8:11; Hebr. 11:4-40) sellaisina, jotka ovat läpikäyneet koetuksensa, herätetään kuolemasta täydelleen ennalleenasetettuina täydelliseen inhimillisyyteen. He eivät sen tähden tarvitse tuhatta vuotta pitkää ”tuomion ylösnousemista”, niin kuin muut ihmiset. Tämä täydellisyys saattaa heidät kykeneviksi suorastaan saamaan tietoja henkitason kuninkailta ja papeilta, ilman että noiden henkiolentojen tarvitsee ottaa liharuumiita julkaistakseen maailmalle lakeja jne. Samaten kuin Aadamkin ollessaan vielä täydellinen, voi seurustella suoraan taivaallisten voimien kanssa, samaten seurustelevat nämä arvokkaatkin, sitten kun heidät on herätetty samaan täydellisyydentilaan.

Nämä maalliset hallitusmiehet eivät tule ”kuninkaalliseksi papistoksi,” vaan heistä tulee suuren Kuninkaan määräyksen mukaan ”päämiehiä kaikkeen maailmaan,” maailman hallitusmiehiä, opettajia ja johtajia.

Läheinen yhteys valtakunnan ja sen edustajien välillä

On selvää, että valtakunnan maallinen puoli on läheisessä kosketuksessa, yhteydessä ja yhteisvaikutuksessa todellisen valtakunnan, henkitasolla olevien hallitsijain kanssa. Ne ovat toisiinsa sellaisessa suhteessa kuin isä ja lapset, saman taivaallisen hallituksen myötävaikuttavina osina: taivaalliset olennot muodostavat lakiasäättävän osan, ja maalliset muodostavat sen osan, joka painaa lain mieliin ja on toimeenpanijana, niin kuin on kirjoitettu: ”Siionista (valtakunnan henkitasolta) on laki lähtevä, ja Herran sana (Jumalan sanoma päämiesten kautta) Jerusalemita.” – Jes. 2:3

Valtakunnan perustaminen

”Siitä lähtien (Johannes Kastajan päivistä) julistetaan Jumalan valtakuntaa, ja jokainen (joka vastaanottaa todistuksen Jumalan sanomana) tunkeutuu väkivallalla siihen.” (Luuk. 16:16) Enemmän kuin kahdeksantoista vuosisadan aikana on tämä sanoma, valtakunnan tarjoaminen, suorittanut tarkoitetun työnsä kooten ”valittuja”, ”voittajia”, maailmasta. Koko tämän aikakauden he ovat odottaneet Isän aikaa, jolloin hän korottaisi heidät valtaan kuninkaina ja pappeina hallitakseen ja opettaakseen maan lunastettuja kansoja ja siten antaakseen niille tilaisuuden pysyväiseen elämään uskon ja tottelevaisuuden kautta. Koko tämän ajan on valtakuntaluokka kärsinyt väkivaltaa Ismael- ja Esau-luokan ja Saatanan, ”tämän maailman jumalan,” sekä hänen sokaistujen palvelijoittensa taholta, Jeesuksen sanojen mukaan: ”Taivasten valtakuntaa vastaan hyökätään, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen.” (Matt. 11:12) Herramme Jeesus, valtakunnan Pää, kärsi aina ristin kuolemaan saakka, ja kaikki hänen seuraajansa ovat kärsineet enemmän tai vähemmän maallista vahinkoa, sen tähden että heidät on otettu ”pimeyden vallasta ja siirretty Jumalan rakkaan Pojan valtakuntaan.” — Kol. 1:13

Syy tähän pahan valtaan alistumiseen enemmän kuin kahdeksantoistasadan vuoden aikana ei ole ollut ylönousseen, taivaaseen astuneen ja kirkastetun Herramme voiman puutteessa suojella kansaansa, sillä hän selitti ylönousemisensa jälkeen: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.” (Matt. 28:18) Tätä vallan käyttämistä on viivytetty määrättyä tarkoitusta varten. Isän suunnitelmassa oli määrätty aika syntiuhrin antamiselle ja toinen määrätty aika valtakunnan perustamiselle voimassa ja suuressa kirkkaudessa hallitsemaan ja siunaamaan maailmaa, ja sillä välillä on ollut kyllin riittävä aika ”valitun” seurakunnan kutsumiseksi ja valmistamiseksi Kristuksen perintötoveriksi valtakunnassa. Syntisten vastarinta ja pahan vaikutus on ollut sallittu, jotta ”kutsutut” puhdistuisivat, tulisivat koetelluiksi ja pyhitetyiksi sekä soveliaiksi valtakuntaluokan jäseniksi. Niin kuin oli Pään laita, niin on ruumiinkin laita, sillä Jumalan suunnitelma on tehdä jokainen uuden luomuksen jäsen täydelliseksi kärsimysten kautta. — Hebr. 5:8,9

Mutta nyt olemme tulleet evankeliumikauden loppuun, ja valtakuntaa ollaan perustamaisillaan. Herramme, voideltu Kuningas, on nyt läsnä lokakuusta 1874 profeettain niille antaman todistuksen mukaan, joilla on korva kuulla. Hänen muodollinen kuninkaalliseen virkaan ryhtymisensä tapahtui huhtikuussa 1878, ja valtakunnan ensimmäinen työ (hänen ”valittujensa” kokoaminen), niin kuin Herra osoittaa vertauksissaan ja ennustuksissaan, on meneillään. Herra selitti apostolin kautta, että ”Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin,” ja että seurakunnan ylönouseminen tapahtuu silmänräpäyksessä. (III osa, 6. luku) Sen tähden perustettiin valtakunta 1878, Jeesuksen ja niiden nukkuneiden pyhien, jotka jo ovat valmiit ja huomattavat arvollisiksi kuulumaan morsiameen, ruumiin jäseniin, edustaessa sitä; ja sen täydelliseksi tekemisestä puuttuu niiden ”valittujen” kokoaminen Herran luokse, jotka vielä elävät ja ovat jäljellä ja joiden koetteleminen ei ole vielä loppunut.

Mutta valtakuntaa ei viivytetty odottamalla sitä, että elävät jäsenet päättäisivät juoksunsa, vaan valtakunnan työ alkoi heti, ja elävät pyhät tällä puolen esirippua saavat nauttia ”Jumalan valtakunnan salaisuuksien” tuntemisesta ja ryhtyä valtakunnantyöhön

ennen ”muuttumistaan”; ja kuolemassaan (he eivät nuku, vaan) ”muuttuvat” juuri kuolinhetkenään, ylösnousten osaansa autuaassa ja pyhässä ensimmäisessä ylösnousemisessa (Ilm. 20:6), niin kuin on kirjoitettu: ”Autuaita ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästä lähtien. Niin – henki sanoo – he saavat levätä vaivoistaan (sillä he muuttumiseensa vapautuvat maallisesta ruumiista ja samalla kaikesta väsymyksestä), sillä heidän tekonsa seuraavat heidän mukanaan.” – Ilm. 14:13

Kaikki tämä on sopusoinnussa Raamatun ilmoituksen kanssa siitä, että Jumalan valtakunta täytyy perustaa ensin, ennen kuin sen työ ja vaikutus voivat osoittautua ”nykyisen pahan maailman” valtakuntien – niiden valtiollisten, rahallisten ja hengellisten voimien – täydellisessä hävittämisessä, ”pakanain aikain” täyttymisen jälkeen, jotka päättyvät lokakuussa 1914². Vahvistaaksemme tämän ottakaamme varteen muutamia raamatunpaikkoja.

Niitten tapahtumien kuvailemisessa, jotka sattuvat seitsemännen pasunan aikana, huomataan seuraava järjestys: 1) Herra ottaa maan Kuninkaana vallan, ja hänen hallituksensa alkaa. 2) Seurauksena tästä kohtaa suuri tuomion hätä koko maailmaa. Profeetallisesti ilmoitetaan meille, että Kristuksen hallitus alkaa ennen hädän aikaa ja ennen pyhien ja profeettain ylösnousemista, mutta että se jatkuu kauan sen jälkeen (tuhat vuotta), kunnes hän on ”tuominnut” koko ihmissuvun, palkiten ne, jotka kunnioittavat Herraa, ja hävittäen ne, joiden vaikutus on turmiota tuottava. Huomaa nämä kohdat seuraavassa raamatunpaikassa:

”Me kiitämme sinua, Herra Jumala, kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä, että olet ottanut käyttäkäsesi suuren voimasi ja ruvennut hallitsemaan. (Jumala vaikuttaa Kristuksen kautta – kaikki on Isästä, hänen kunnioitetun edustajansa, Pojan, kautta.) Ja pakanakansat ovat vihastuneet (sen tähden että Jumalan hallitus on alkanut), mutta sinun vihasi on tullut: ja tullut on aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka palvelijoillesi profetoille ja pyhille ja niille, jotka nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, ja turmella ne, jotka maan turmelevat.” – Ilm. 11:17,18

Meille ilmoitetaan myös, että valtakunnan hallitus alkaa ennen Babylonin kukistumista, ja että Babylon kukistuu valtakunnan tuomioiden johdosta. Tämän huomaavat myöhemmin muutamat Babylonissa, joiden esitetään saavan valoa ja vapautta Kristuksen kautta sen kukistumisen jälkeen, sillä he sanovat:

”Totiset ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa; sillä hän on tuominnut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on kostaen vaatinut palvelijainsa veren hänen kädestään.” – Ilm. 19:2-7

Profeetta Daniel oli Jumalan henkeyttämä toistaakseen ja selittääkseen Nebukadnessarin näyn pakanain vallasta, mikä oli esitetty suuren kuvapatsaan kautta. Näky osoitti, kuinka kivi löi kuvapatsaan jalvoja, ja tästä johtui pakanavaltojen täydellinen kukistuminen. Tämä kivi laajentui sen jälkeen, kunnes se täytti koko maan. Selitys osoittaa, että Jumalan valtakunta perustetaan ja saa täyden vallan, ja että maallisten hallitusten kukistuminen on suoranainen seuraus tämän valtakunnan voimasta. Danielin henkeytetty todistus kuuluu:

2 Ks. alaviite 1.

”Mutta niiden kuningasten päivinä (viimeisten pakanavaltojen, joita kuvapatsaan kymmen varvasta esittää) on taivaan Jumala perustava valtakunnan (joka on kyllä ollut edustettuna koko evankeliumikauden ajan, mutta jota maailma ei ole tuntenut), joka ei ikinä kukistu (niiden vaihtelevien pakanavaltakuntien vastakohtana, joita kuvapatsas esitti) ja jonka hallitusta ei jätetä toiselle kansalle (niin kuin maailman valta on siirtynyt kansalta toiselle). Se on murentava ja lopettava kaikki nämä muut valtakunnat, mutta on itse pysyvä iankaikkisesti.” — Dan. 2:44,45

Herra vakuuttaa uskollisilleen, että hänen valtakuntansa perustamisen ja pakanavaltojen kukistamisen aikana on voittava seurakunta hänen kanssaan ja ottaa osaa tähän työhön. Hänen omat sanansa kuuluvat:

”Joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan pakanoita hallita, ja hän on kaitseva heitä rautaisella sauvalla, niinkuin saviastiat he särjettään niinkuin minäkin sen vallan Isältäni sain.” — Ilm. 2:26,27 Vertaa Ps. 149:5-9

Emme voine tarkkaan päättää, mitä tämän suuren työn piirteitä Herra ja hänen kirkastetut pyhänsä esiripun takana nyt suorittavat, mutta me ymmärrämme, että he toimeliaasti työskentelevät niiden saman valtakunnanluokan jäsenten kanssa, joiden työ ei ole vielä päättynyt tällä puolen esirippua. He työskentelevät meidän kanssamme elonkorjuussa: 1) Kokoamalla eläviä ”valittuja”, 2) sanomalla Siionille: ”sinun Jumalasi hallitsee” (engl. käänn.), valtakuntaa ollaan perustamassa, ja 3) julistamalla Jumalan koston päivää.

Maallisen hallituksen perustaminen

Emme voi odottaa, että valtakunnan maallinen puoli perustetaan, ennen kuin sen jälkeen kun pakanain ajat ovat kokonaan päättyneet (lokakuussa 1914)³, sillä kun Jumala antoi pakanoille vallan tähän aikaan saakka, niin ei hän erehtynyt, eivätkä hänen suunnitelmansa muutu. Mutta kun Jumalan valtakunnan maallinen puoli perustetaan, niin on siinä ainoastaan israelilaisia. Sillä sellainen on Jumalan lupaus eli liitto Aabrahamin ja hänen luonnollisen siemenensä kanssa. Parhain suosio, henkitason valtakuntakin, tarjottiin ensin lihalliselle Israelille, ja se olisi annettu israelilaisille, jos he olisivat olleet sydämestään valmiit ottamaan sen vastaan asetetuilla ehdoilla: kärsimällä Kristuksen kanssa ja sitten kirkastamalla hänen kanssaan. (Room. 8:17) Israel toivoi todella ja etsi parasta, mitä Jumalalla oli annettavana. Mutta ”mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut; mutta valitut (”pieni lauma”, valittu sekä juutalaisista että pakanoista) ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet” — ei kumminkaan iäksi, vaan siksi kunnes valittu hengellinen siemen, todellinen valtakunta, on tullut täysilukaiseksi. — Room. 9:31-33; 11:7,23,25-32

Kun israelilaiset kokoontuvat erilaisissa epäuskon tiloissa takaisin Palestiinaan Jumalan suosiossa, lupauksen mukaan, niin ei heistä kumminkaan ketään lasketa Jumalan valtakunnan maalliseen puoleen kuuluvaksi tai edes sen ystäväksikään, ennen kuin he ovat oppineet tuntemaan Kristuksen Jeesuksen Jumalan Pojaksi, Israelin ja maailman ainoaksi Lunastajaksi ja Vapahtajaksi.

3 Ks. alaviite 1.

Valtakunnan maalliseen puoleen kuuluu alussa, uskomme, ainoastaan ylönousseita vanhanajan arvokkaita, Johannes Kastajasta aina Aabeliin saakka: ”Aabraham ja Iisak ja Jaakob ja kaikki profeetat.” (Vertaa Matt. 11:11; Luuk. 13:28; Hebr. 11:39,40) Vanhanajan arvokkailla ei ole osaa valtakunnan hengellisessä puolessa, koska heitä ei ole ”kutsuttu siihen.” Ei ollut mahdollista, että ketään voitiin kutsua tähän korkeaan eli ”taivaalliseen kutsumukseen,” ennen kuin Herramme Jeesus oli suorittanut lunnaat. He saavat kumminkin huomattavamman aseman kuin maailma, koska he ovat osoittaneet uskoansa ja rakkauttaan pahan hallituksen aikana ja tavalla, joka on saanut osakseen Jumalan tunnustuksen. Niin muodoin he ovat valmiita ja ovat osoittautuneet arvollisiksi henkita-son hallituksen maallisiksi palvelijoiksi ja edustajiksi. Sopusoinnussa tämän kanssa puhutellaan Kristusta seuraavin sanoin: ”Sinun isiesi sijaan tulevat sinun poikasi; ne sinä asetat päämiehiksi kaikkeen maahan.” – Ps. 45:17

Vanhanajan arvokkaat ovat erilaisia kuin muu ihmiskunta, ei ainoastaan siinä, että heidän koetusaikansa on päättynyt, kun ylimalkainen koetteleminen juuri silloin alkaa, vaan he ovat myös erilaisia kuin muut siinäkin suhteessa, että he ovat jo saaneet uskollisuudesta palkinnon; he ovat täydellisiä ihmisiä, ennalleenasetettuja kaikkeen siihen henkiseen ja siveelliseen Jumalan kaltaisuuteen, joka kadotettiin Aadamissa, ja ruumiilisten kykyjen täydellisyyteen. Siten he eivät ainoastaan ole maan ”päämiehiä” (taivaan valtakunnan, Kristuksen ja morsiamen, maallisia edustajia), vaan he myös edustavat itse henkilökohtaisesti sitä, minkä kaikki halukkaat ja tottelevaiset saavuttavat uuden liiton aikana.

Kun Aabraham, Iisak ja Jaakob sekä kaikki vanhanajan arvokkaat herätetään, ja kun he näyttäytyvät uudelleen kokoontuneitten israelilaisten keskuudessa Jaakobin lopullisen taistelun aikana Googin ja Maagoogin kanssa, niin he tulevat nopeasti huomatuiksi erinomaisten kykyjensä kautta, jotka erottavat heidät kaikista muista. Heidän täydellinen ymmärryksensä käsittää nopeasti nykyisten päivien tiedot ja keksinnöt, ja he tulevat huomatuiksi monella tavalla, niin kuin oli Jeesuksen Kristuksenkin laita, josta sanottiin: ”Kuinka tämä osaa kirjoituksia, vaikkei ole saanut oppia?” (Joh. 7:15) Ja niin kuin Jeesus opetti selvästi ja puhui varmoin, ratkaisevin sanoin eikä häilyvällä ja epävarmalla tavalla, niin kuin heidän kirjanoppineensa, niin on myös näiden täydellisten vanhanajan arvokkaiden laita, kun he näyttäytyvät ihmisten joukossa. Sitä paitsi nämä arvokkaat, ”päämiehet”, voivat seurustella suorastaan valtakunnan henkisen puolen, Kristuksen ja seurakunnan, kanssa, niin kuin Herralla oli sellainen yhteys enkelien kanssa, ja niin kuin Aadam nautti samanlaista henkilökohtaista seurustelua Jumalan kanssa, ennen kuin hän rikkoi ja joutui kiroukseen. Nämä uuden maan, uuden yhteiskuntajärjestyksen ”päämiehet” ovat täysin soveliaita kunnioitettuun asemaansa.

Niin muodoin näemme, että kun Jumalan aika on tullut hänen valtakuntansa perustamiseksi ihmisten keskuuteen, niin hänen palvelijansa huomataan soveliaiksi ja valmiiksi palvelukseen, ja heidän paremmuutensa viisaassa valtiotaidossa, heidän maltillinen harkintansa ja heidän arvokas itsensähillitsemisensä heidän kaikkien hyveitten ja lahjojen henkilökohtainen käytännössä toteuttamisensa viehättää ihmisiä ja voittaa nopeasti heidät – kun he ovat tulleet suuren hädän aikana kuritetuiksi – voimakkaaseen yhteistyöhön. Kuitenkin on Israelin kansa epäilemättä huomaava heidän etevämmyytensä

muihin ihmisiin verraten jo ennen kuin heidän identiteettinsä on havaittu.

Ja muistakaamme edelleen, että suuren hädän ajan tarkoituksena, joka pian alkaa, on juuri koko maailman kivisydänten musertaminen, ylpeiden taivuttaminen tomuun, maan kyntäminen kärsimyksen, ahdistuksen ja tuskan syvillä vaoilla ja sillä tavalla maailman valmistaminen tuhatvuotisen valtakunnan suurille siunauksille. Ja se palvelee ajateltua tarkoitusta, niin kuin profeetta selittää: ”Kun sinun (Herran) tuomiosi kohtaavat maata, niin oppivat maanpiirin asukkaat vanhurskautta.” (Jes. 26:9) Tähän aikaan ovat ihmiset oppineet, että itsekkäät suunnitelmat ja kaikki suunnitelmat, joita langenneet ihmiset voivat keksiä ja toteuttaa, ovat puutteellisia ja johtavat ainoastaan eri määrissä ahdistukseen ja hämmennykseen. Kaikki odottavat siihen aikaan vanhurskasta hallitusta ja epäilevät samalla kertaa sen mahdollisuutta, aavistamatta kuinka lähellä se on.

Israelin kauan elänyt valtakunnan toive ilmenee sinä aikana uudessa vireydessään niiden keskuudessa, jotka lupauksen perusteella ovat kokoontuneet Palestiinaan. Kun vanhat arvokkaat ilmoittavat heille silloin ylösnousemisensa, ja kun ryhdytään oikeudenmukaisen hallituksen perustamiseen, niin he huomaavat epäilemättä pian, että suunnitelma on Herran, ja että todellinen valtakunta on hengellinen, sekä että ristiinnaulittu Jeesus on heidän kuninkaansa, ja he katsovat silloin uskon ja ymmärryksen silmällä siihen, ”jonka lävitse he ovat pistäneet” – silloin ”he valittavat häntä, niinkuin ainokaista poikaa valitetaan, ja murehtivat häntä, niinkuin esikoista murehditaan. Sinä päivänä on suuri valitus Jerusalemissa.” Ja Jumala ”vuodattaa Daavidin huoneelle ja Jerusalemin asukkaille armon ja rukouksen hengen.” – Sak. 12:10,11

Googin ja Maagoogin sotajoukkojen täydellisen tappion sanomaa ja israelilaisten ihmeellistä pelastusta vihollistensa käsistä seuraa nopeasti uutiset heidän kuuluisien ”isänsä” esiintymisestä, jotka silloin ovat nousseet kuolleista, ja hallituksen perustamisesta näiden ollessa johdossa sekä Israelin yleisestä kääntymisestä kauan hylätyn Messiaan puoleen. Epäilemättä pitävät pakanat tätä suureksi osaksi petoksena; juutalaisia pidettäneen herkkäuskoisina, ja vanhat arvokkaat katsottaneen teräväpäisiksi pettäjiksi.

Mutta ne siunaukset, jotka seuraavat hallituksen perustamista uusissa olosuhteissa Palestiinassa, aiheuttavat niin ihmeellisiä ja nopeita muutoksia Israelin hyvinvoinnissa, että ne kummastuttavat silloin laitonta ja lohdutonta maailmaa ja saavat monen sekä ajattelemaan että sanomaan: olkoonpa, että nämä miehet, jotka väittävät olevansa ylösnousseita profeettoja, ovat pettäjiä tai ei, niin on heidän työnsä kumminkin juuri sitä, mitä maailma tarvitsee. Jumala suokoon, että he tahtoisivat ottaa johdon koko maailmassa ja saattaa järjestyksen ja rauhan yleiseen hämmennykseen: Ja silloin he lähettävät tarjoomuksensa noille ihmeellisille ”päämiehille” pyytäen, että he ulotuttaisivat hallituksensa kaikkialle, koska heidän vanhurskas ikeensä on osoittautunut niin hyväksi Israelille. Profeetta esittää tämän seuraavin sanoin:

”Ja tapahtuu päivien lopulla, että Herran huoneen vuori (valtakunta) seisoo vahvana vuorten huipulla (valtakuntana, joka on parempi toisia valtakuntia ja hallitsee niitä) ja on kukkuloita korkeampi, ja kaikki kansat virtaavat sinne. Ja sinne kulkee paljon kansaa, ja he sanovat: Tulkaa, astukaamme Herran vuorelle (valtakuntaan), Jaakobin Jumalan huoneeseen, että hän opettaisi meille tiensä, ja me vaeltaisimme hänen poluillansa. Sillä

Siionista (hengellisestä valtakunnasta – kirkastetulta Kristukselta, Päältä ja ruumiilta) on laki lähtevä, ja Herran sana Jerusalemissa (jossa on maallisen edustajahallituksen paikka ”päämiesten” käsissä). Ja hän tuomitsee (sitä ennen – suuressa hädän ajassa) pakanain kesken ja toimittaa oikeutta monelle kansalle. Ja he (Herran rangaistusten tuloksena ja sen jälkeen hänen lakinsa ja sanansa seurauksena) takovat miekkansa vantaiksi ja keihäänsä viikatteiksi; eikä nosta kansa miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää sotaa opettele.” – Jes. 2:2-4; Miika 4:1-4

Suhde valtakunnan ja sen maallisten päämiesten välillä

Niin kuin voisimme odottaakin, on yhteys valtakunnan kahden puolen välillä helppo ja suoranainen, ja sen kautta tulee ihmiskunnan valvonta ja opetus täydelliseksi: ”päämiehet” ovat nim. jumalallisen ilmoituksen kanavia. Tämä näyttää ilmenevän Herran sanoista Natanaelille: ”Te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien (Jumalan sanasaattajien, uuden talouden päämiesten) nousevan ylös ja laskeuvan, alas Ihmisen Pojan päälle” (kreik. nousevan ylös Ihmisen Pojan luo ja laskeuvan alas sieltä). (Joh. 1:51) Eikö Jaakobin uni tikapuista, jotka olivat taivaan ja maan välillä, ja niitä ylös ja alaskäyvät enkelit olleet ennustus niin hyvin kuin unikin tulevasta läheisestä yhteydestä taivaan valtakunnan ja maan välillä, jolloin Jaakob itse saa osansa tietoja antavana sanansaattajana maailman siunaamistyössä? Uskomme niin olevan. – 1 Moos. 28:10-12

Raamattu opettaa selvästi ja Raamatuntutkijat tunnustavat ylimalkaan, että Mooses, lakiliiton välittäjä, oli esikuva Kristuksesta, uuden liiton Välittäjästä, mutta kaikki eivät ole tunnustaneet, että Mooses oli esikuva täydellisestä Kristuksesta, Päästä ja ruumiista, ja että Kristusta on muodostettu tässä merkityksessä koko evankeliumikauden ajan. Tämä on kumminkin tuon esikuvan ainoa sovitus, joka sopii moniin kohtiin, esim. Apt. 3:22,23

Lakiliiton säätämisessä Siinain vuorella näyttää Mooses olleen esikuva täydellisestä Kristuksesta, Päästä ja ruumiista tuhatvuotiskauden astuessa voimaan, jolloin uusi liitto on alkanut ”seitsemännen pasunan” soitua, koston päivän synkän pimeyden ja ”suuren maanjäristyksen” jne. kauhistettua ihmisiä ja tehtyä heidät valmiiksi kuulemaan suuren opettajan ääntä ja ilolla vastaanottamaan hänen uuden liittonsa. Tämän apostoli osoittaa selvästi (Hebr. 12:18-22) näyttäen askel askeleelta tekevän vertauksen täydelliseksi. Israel oli lähestynyt Siinain vuorta ja lopulta saavuttanut sen, ja siitä lähti sellaisia kauheita näkyjä ja ääniä, että kaikki pelkäsivät ja vapisivat; mutta me lähestymme Siionin vuorta ja sen kirkkautta ja siunauksia, jotka ovat paljon suuremmoisempia kuin Siinailta lähteneet. Mutta näitä suurempia siunauksia seuraa vielä kauheammat pasunan äänet, pimeys ja maanjäristys, lopullinen kaiken järkyttäminen, mikä voi järkyä (kaiken, mikä on syntistä ja ristiriidassa Jumalan tahdon kanssa), jotta ainoastaan se, mikä on totista ja pysyväistä, jäisi. Tämä on näiden sanojen sisältö: ”Koska saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitollisia ja siten palvelkaamme Jumalaa, hänelle mielihyväksi.” – Hebr. 12:28

Jos jatkamme tämän kuvan tutkimista, niin huomaamme, että Mooses nousi esikuvassa sen jälkeen vuorelle (valtakuntaan), ja hänet kirkastettiin, so. hänen kasvojensa iho säteili, niin ettei Israel voinut katsella häntä. Tämä näyttää esikuvaavan seurakunnan (Kristuksen, Pään ja ruumiin) täydelliseksi tekemistä kirkkaudessa. Ja se peite, jota

Mooses jälkeinpäin piti kansan edessä, mutta, jonka hän pani pois, kun hän oli Herran kanssa vuorella, näyttää esikuvaavan valtakunnan maallista puolta, ”päämiehiä kaikessa maassa,” joiden kautta Kristus puhuu kansalle ja jotka edustavat Kristusta kirkkauden ollessa kätkeyty. Tämä näyttää olevan sattuva valaistus siitä läheisestä yhteydestä, joka on maallisten ”päämiesten” ja taivaallisten kuningasten ja pappien välillä. Mooses meni vuorelle keskustelemaan Jumalan kanssa vuoren ollessa pilven ympäröimänä ja salamien valaisemana ja ukkosen jyrynän järkyttäessä maata. Tämä esitti sitä tosiasiaa, että Kristuksen ruumis tulee täydelliseksi, viimeinen jäsen ”muutetaan” ja otetaan vastaan valtakuntaan aikana, jolloin nykyinen asiainjärjestys muodostuu uudestaan sellaisessa suuressa hädän ajassa, jollaista ei maa ole koskaan ennen kokenut.

Niin kuin ensimmäiset laintaulut, jotka murskattiin, esittivät lakiliiton puutteellisuutta lihan heikkouden tähden, niin esittivät toiset taulut uutta liittoa, jonka välittäjänä on Kristus, ja joka ei epäonnistu. Tämä uusi liitto on voimassa maailmaan nähden sen jälkeen kun ”Kristuksen ruumis” on täydellinen. Sillä välin jatkuu Mooseksen kaltaisen suuren Profeetan jäsenten valinta. (Apt. 3:23) Huomaa nyt se tosiasia, että kun toiset laintaulut (jotka edustivat uutta liittoa) annettiin, niin Mooses muuttui, niin että hän sen jälkeen piti peitettä kansan edessä, koska hänen kasvonsa loistivat.

Valtakunnan perustamista seuraa niin pelkoherättävät tapahtumat, että koko maailma vapisee pelosta ja ilolla tunnustaa Herran Voidellun koko maan Kuninkaaksi. Ja niin kuin israelilaiset pyysivät, ettei Herra enää puhuisi heille — niin kauheiden näkyjen ja äänien todistajana oltiin Siinailla — samaten on asianlaita silloinkin: Kaikki ihmiset pyytävät, että Herra Jehova lakkaisi puhumasta heille vihassaan ja lakkaisi hätyyttämästä heitä kiivaudessaan ja vanhurskaassa tyytymättömyydessään, ja he ovat iloisia saadessaan sen sijaan kuulla suurta Välittäjää ja tunnustaa hänet siksi Kuninkaaksi, jonka Jehova on pannut hallitsemaan heitä — Immanueliksi, Mooseksen suureksi vastakuvaksi, verholla peiteteksi (kätkeytyksi) profeetaksi, papiksi ja kuninkaaksi. Vertaa Hebr. 12:19 ja Ps. 2:5,6

Halukkaasti odottaen ottaa Israel vastaan uuden valtakunnan, niin kuin on kirjoitettu: ”Sinun kansasi on aulis sinun valtasi päivinä.” (Ps. 110:3, engl. käänn.) Israelilaiset ovat odottaneet juuri valtakuntaa (vaikka he ovat olleet sokeita evankeliumikauden korkeammalle, hengelliselle kutsulle). Se on vaan paljon ihanampi ja pysyväisempi kuin mitä he koskaan ovat aavistaneet. Silloin sanoo moni Kristukseen uskovainen, joka ei ole oikein perillä asioista: ”Herra, Herra, emmekö sinun nimesi kautta ennustaneet (profetoineet, saarnanneet) ... ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimatekoa?” (Matt. 7:22) Näitä ei tunnusteta Kristuksen morsiameksi, vaan heidät jätetään saamaan osansa itkussa ja hammastenkiristyksessä suuressa hädän ajassa, ja heistä tulee epäilemättä Jumalan kansaa eikä lahkolaisia, ja he ovat auliita Herran vallan päivinä. Ja ennen pitkää tunnustetaan todellakin, niin kuin tekstimme selittää, Jumalan valtakunta kaikkien kansojen toivoksi.

Siveellisiä ja yhteiskunnallisia uudistuksia

Herran laki, joka lähtee Siionin vuorelta, valtakunnasta, ja Jerusalemissa, maailman uudesta pääkaupungista, ja jonka Herran ”päämiehet” ilmaisevat kaikelle kansalle, käy

heti käsiksi siihen, mikä tunnustetaan huutavaksi pahaksi. Siveellisiä uudistuksia toimitetaan joka suuntaan; yhteiskunnallisia ja uskonnollisia kysymyksiä järjestetään sopusoinnussa oikeuden ja rakkauden kanssa. Herra ”pane oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden vaa'aksi” (Jes. 28:17); kaikki maan asiat oikaistaan vanhurskauden luotinauhan mukaan ja saatetaan mitä tarkimpaan sopusointuun sen kanssa.

Kuinka paljon tämä merkitseekään kaikenlaisten liikkeiden tukahduttamiseksi, jotka houkuttelevat ja pettävät ihmisiä heidän langenneen luontonsa heikkouden ja henkisten ja siveellisten ominaisuuksien tasapainon puutteen tähden! Paloviinapolttimot ja niiden myyntipaikat, olutpanimot ja olutpuodit, porttolat, biljardihuoneet, kaikki aikaa hukkaavat ja luonnetta alentavat toimet lopetetaan, ja niiden palvelijat saavat sellaista tehtävää, joka koituu heidän omaksi ja toisten hyödyksi.

Samaten lopetetaan sotalaivojen rakentaminen ja tehtaot, joissa valmistetaan sotatarpeita, sekä lakkautetaan maa- ja meriarmeijat. Uusi valtakunta ei tarvitse sellaisia, vaan sillä on runsaasti ja yllin kyllin valtaa säätää vanhurskautta ja rangaista pahantekijöitä, juuri kun ne ovat päättäneet toimia, ja ennen kuin ne vielä ovat ennättäneet tehdä lähimmäisilleen mitään pahaa, sillä ei kukaan voi vahingoittaa eikä turmella koko tuossa pyhässä valtakunnassa. (Jes. 11:9) Kumminkin määräävät oikeudetut ja oikeudenmukaiset tuomarit, että toinen kuolema on kohtaava parantumattomia. — Jes. 32:1-8; 65:20-25; Ps. 149:9; 1 Kor. 6:2

Pankeilla ja välityслиikkeillä ja muilla sellaisilla laitoksilla, jotka ovat hyödyllisiä nykyisissä olosuhteissa, ei ole silloin enää sijaa, sillä ihmiskunnan uusissa olosuhteissa vaaditaan kaikkia kohtelevaan toisiaan yhden perheen jäsenenä, ja yksityispääoma ja rahojen lainaamistarve kuuluu menneisyyteen. Maatilanomistajat ja asioimisliikkeet saavat myös uutta tointa, koska uusi Kuningas ei anna lain voimaa patenttikirjoille ja muille sellaisille, jotka nyt ovat saaneet sen. Hän selittää, että kun hän Golgatalla osti Aadamin ja koko hänen sukunsa, niin hän osti myös Aadamin hallussa olleen maan (Ef. 1:14); ja hän tahtoo jakaa sen, ei itsekkäille, ahneille ja voitonhimoisille, vaan antaen parhaat paikat sävyisille (nöyrille). — Matt. 5:5

Herra selittää tästä uudesta Kuninkaasta ja Tuomarista (Päästä ja ruumiista), Mooseksen vastakuvasta: ”Ja hänen päällensä lepää Herran henki, viisauden ja taidon henki, neuvon ja väkevyyden henki, tiedon ja Herran pelon henki. Ja Herran pelko on hänelle hyvä haju, eikä hän tuomitse silmänäöltä eikä nuhtelee korvakuulolta. Vaan hän tuomitsee vaivaiset vanhurskaudessa, ja hän toimittaa oikein oikeutta maan kurjille ja lyö maata suunsa sauvalla ja huultensa hengellä tappa jumatottoman. Ja vanhurskaus on hänen lanteittensa vyö ja uskollisuus hänen kuveittensa side.” — Jes. 11:2-5

Jostakin voi näyttää, että Jumalan suunnitelman mukaan maa tulee paratiisiksi köyhille, mutta surun asumukseksi niille, jotka nyt ovat tottuneet loistoon ja yltäkylläisyyteen ja joilla on vallassaan joukot joko erinomaisten lahjain, suotuisten asianhaarin tai petollisten liikesuhteitten kautta. Mutta sellaisten on muistettava Tuomarin sanat, jotka lausuttiin enemmän kuin kahdeksantoista vuosisataa sitten: ”Voi teitä, te rikkaat, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne! Voi teitä, jotka nyt olette kylläiset (tyydytetyt), sillä teidän on oleva nälkä (te tulette tyytymättömiksi)!” (Luuk. 6:24,25) Aluksi he ovat taipuvai-

sia valittamaan etujensa menettämistä, ja niin kuin nykyään on niiden jumalaapelkääväisten, jotka ovat rikkaita, vaikea saavuttaa se sydämen- ja elämäntila, joka palkitaan valtakunnan osallisuudella, samaten kohtaa silloin niitä, jotka ennen ovat tottuneet rikkauksiin, vaikeudet, joita ne eivät saa kokea, jotka ovat harjaantuneet vastoinkäymisen koulussa.

Mutta se yhteiskunnan välttämätön tasoittaminen, joka tapahtuu koston päivän anarkian kautta, täytyy tulla otetuksi vastaan, ja yleisen vanhurskauden hallituksen edut huomataan ja tunnustetaan varmaankin yleisesti; se tapahtuu kumminkin hitaasti — muutamilta menee siihen vaan lyhyt aika, toisilta pitempi. Mutta kaikki oppivat huomaamaan, että näiden jumalallisten järjestystoimenpiteitten alaisena voivat kaikki, jotka tahtovat, tulla siunatuiksi, todella onnellisiksi ja käydä pyhyiden raivattua tietä suuremoiseen inhimilliseen täydellisyyteen (tullen Jumalan kuviksi) ja iankaikkiseen elämään. (Jes. 35:8) Mikä nyt jo yleisesti on huomattu, osoittautuu silloin täydellisesti oikeaksi, nim., että nykyisiä apuneuvoja käyttäen tarvitsisi kunkin henkilön työskennellä ainoastaan kolme tuntia päivässä, jos kaikki pantaisiin työskentelemään järjestelmällisesti ja viisaasti. Ja taivaan valtakunnan johdossa eivät vapaahetket aiheuta siveellistä eikä ruumiillista vahinkoa, niin kuin asianlaita olisi nykyisissä olosuhteissamme, pahojen vaikutusten ja kiusausten ollessa joka puolella ja käyttäessä hyväkseen perittyjä heikkouksia.

Päinvastoin, kun Saatana on sidottu, paha estetty ja ulkonaiset kiusaukset raivattu pois, käytetään kirkastetun seurakunnan johdolla vapaahetket opintoihin, jotka tulevat yhä huomattavammiksi ja kiintoisammiksi: opintoihin luonnosta ja luonnon Jumalasta, hänen kunniakkaista ominaisuuksistaan, hänen viisaudestaan, vanhurskaudestaan, rakkaudesta ja voimastaan. Silloin johtavat vapaahetket inhimilliseen täydellisyyteen, joka on ihmisten kilpajuoksun ja koetuksen määränpää, sillä tulee muistaa, että uusi hallitus ei valvo ainoastaan alamaistensa suuria etuja, vaan myös pieniä. Se on sanan täydellisimmässä merkityksessä ”isällinen hallitus.”

Ihmiset katselisivat kyllä vakavasti huolestuneina tuon kaikkein yksinvaltaisimman hallituksen perustamista, mitä maailma koskaan on tuntenut, jonka aikana koko ihmissuvun elämä, omaisuus ja kaikki edut ovat ehdottomasti ja ilman valitusoikeutta Kuninkaan käsissä, jos ei olisi niin, että mitä vakuuttavimmat todistukset osoittavat, että jokainen valtakunnan järjestystoimenpide on tarkoitettu edistämään alamaisten menestystä. Tämän välittäjävaltakunnan Kuningas rakasti niin niitä, joita hän tulee hallitsemaan, että hän antoi oman henkensä heidän lunastushinnakseen hankkiakseen heille sen kautta oikeuden henkilökohtaiseen koetukseen iankaikkista elämää varten, ja hänen tuhatvuotisen hallituksensa tarkoituksena on juuri auttaa heitä tässä koetuksessa. Mitä voi enempää toivoa? Lunastajana on hänellä täydellinen oikeus sen ehdottomaan hallitsemiseen, minkä hän osti omalla kalliilla verellään; ja kaikki, jotka käsittävät tämän rakkauden, jota hän on osoittanut, antaisivat, jos heidän annettaisiin valita — mikä ei kumminkaan tapahdu — halukkaasti hänelle kaiken vallan ja voiman sekä alistuisivat ilolla hänen vanhurskaan tahtonsa alle.

Mutta onko täysin luotettavaa uskoa itsensä ”pyhien”, jotka ovat valtakunnan perintö-

tovereita, hallitsijatovereita ja tuomareita, yksinvaltaiselle hallitukselle? Kyllä! Niin kuin Jeesus Kristus osoitti, että hänellä on taivaallisen Isän henki, ja että hän on Jumalan ”kirkkauden säteily ja hänen olemuksensa perikuva” (Hebr. 1:3), niin täytyy kaikkien niidenkin, jotka tulevat kuulumaan ”pieneen laumaan,” hänen perintötovereihinsa valtakunnassa, osoittaa, että heillä on ”Kristuksen henki” – pyhän rakkauden henki. Yksi heidän kutsumisensa ehto on, että heidän on tultava hänen ”Poikansa kuvan kaltaisiksi” (Room. 8:29), ja kenenkään muun ei tunnusteta ”tehneen kutsumistaan ja valitsemistaan lujaksi.” Ja jotta he voisivat olla sääliväisiä ja osanottavaisia niitä kohtaan, jotka asetetaan heidän hoitoonsa ja johtoonsa, niin heidät on valittu heikoista ja epätäydellisistä, ja he ovat oppineet, mitä merkitsee hyvän taistelun taisteleminen totuuden ja vanhurskauden puolesta eksytystä ja syntiä vastaan. Niin, he voivat luottaa kuninkaallisen papiston alipappeihin niin hyvin kuin suureen Ylimmäiseen pappiinkin ilman pelkoa. Jumala uskoo heille vallan, ja tämä on paras takuu siitä, että he käyttävät valtaansa vanhurskaasti, viisaasti ja rakkaudellisesti maailman siunaamiseksi.

Rautavaltikkahallitus

Kansoja hallitaan voimalla, vastustamattomalla vallalla, kunnes vanhurskas järjestys on saatu voimaan yleisen alistamisen kautta – jokainen polvi on notkistuva, ja jokainen kieli on tunnustava Jeesuksen Kristuksen vallan ja kirkkauden, ja ulkonainen tottelevaisuus on pakollinen, niin kuin on kirjoitettu: ”Hän on kaitseva heitä rautasella sauvalla, niinkuin saviastiat he särjetään.” (Ilm. 2:27) Tämä lyöminen ja musertaminen kuuluu oikeastaan koston päivään, ja vaikka rautavaltikka jää Välittäjän käteen koko tuhatvuotiskaudeksi, niin ei sen käyttö todennäköisesti ole välttämätön, sillä kaikki vastarinta kukistetaan perin pohjin tuossa suuressa hädän ajassa. Niin kuin profeetta esittää asian, sanoo Jumala tänä kurituksen aikana meluavalle, omapäiselle ihmiskunnalle: ”Lakatkaa ja tietäkää, että minä olen Jumala, korkea kansojen keskellä, korkea maan päällä.” (Ps. 46:11) Oikeuden oikonuoraksi ja vanhurskauden vaa'aksi tekeminen kaikissa pienissä ja suurissa asioissa jokaiseen koko ihmiskunnan yksityiseen henkilöön nähden on kumminkin koko tuhatvuotiskauden työ. Ihmiskunnassa tulevat kaikki niin muodoin olemaan Jumalan opettamia hänen ”valitun” liiton-palvelijansa, suuren profeetan, papin ja kuninkaan (Pään ja ruumiin) kautta – profeetan opettajan merkityksessä, kuninkaan hallitsijan merkityksessä ja papin välittäjän merkityksessä, joka auttaa kansaa ja antaa sille armonsa ja suosionsa. Nämä virat ovat yhdistettyjä, sillä vakuutetaan: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan,” ja Melkisedek oli pappi valtaistuimellaan. – Hebr. 7:17; Sak. 6:13; Apt. 3:22; 5 Moos. 18:15

Henkilöksi esitettynä viisautena selittää uusi Kuningas: ”Minun on neuvo ja toimi, minä olen ymmärrys, minun on väkevyys. Minun kauttani kuninkaat hallitsevat ja ylimykset oikeutta säättävät. Minun kauttani hallitsevat hallitsijat, valtamiehet ja kaikki maan tuomarit. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat; ja jotka minua etsivät, ne löytävät minut. Rikkaus ja kunnia on minun luonani, vakaa varallisuus ja vanhurskaus. Minun hedelmäni on parempi kuin puhdas, kallis kulta, ja tuloni parempi kuin valittu hopea. Minä vaellan vanhurskauden tietä, keskellä oikeuden polkuja, että antaisin rakastajilleni perinnöksi totista hyvää; heidän tavarahuoneensa minä täytän ... Sillä se, joka

minut löytää, on löytänyt elämän ja saanut suosion Herralta. Mutta se, joka minusta eksyy, vahingoittaa sieluansa; kaikki, jotka minua vihaavat, ne rakastavat kuolemaa.” — Sananl. 8:14-21,35,36

Israel esimerkinä

Nähtävästi maailma saa tilaisuuden nähdä Israelissa Jumalan hallituksen vaikutukset ja sen käytännölliset edut silloin vallitsevan anarkian vastakohtana, niin että kaikkien kansojen enemmistö ”toivoo” valtakunnan hallitusta. Tämä kuvataan voimakkaasti sen ajan Israelille kohdistetuissa profeetan sanoissa:

”Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitse. Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitseesi koittaa Herra, ja hänen kunniansa näkyy sinun päälläsi. Ja kansat kulkevat sinun valkeuttasi kohti, ja kuninkaat (maan ylhäisimmät) sinun koittosi paistetta kohti. (Tämä tarkoittaa hengellistä Israelia, vanhurskauden aurinkoa, mutta myös sen maallisia edustajia — uudestaan suosioon asetettua luonnollista Israelia.)

”Nosta silmäsi, katso ympärillesi, kaikki nämä ovat kokoontuneet tullaksensa sinun luoksesi; sinun poikasi tulevat kaukaa, sinun tyttäresi käsivarsilla kannetaan. (Vertaa Hes. 16:61) Silloin saat nähdä ja iloita, ja sydämesi sykkii ja laajenee, sillä meren paljous (anarkistiset joukot — katso Ilm. 21:1) kääntyy sinun puoleesi, pakanain voima tulee sinun luoksesi ... (He) julistavat Herran kiitosta.” — Jes. 60:1-6,11-20

Todellakin tästä tulee ihana päivä, jolloin sokeain silmät avataan ja monta käännetään vanhurskauteen! Siitä tulee päivä, jolloin totuus aiheuttaa kääntymisen ja heräämisen eikä pelko ja väärät selitykset. Siitä tulee aika, jolloin profeetta mainitsee kansan syntyvän yhtenä päivänä. (Jes. 66:8) Tämä kansa on Israel: 1) hengellinen Israel, ”pyhä kansa,” 2) luonnollinen Israel, sen maallinen edustaja. Ja Israelista lähtee se valo, joka saattaa kuritetun maailman polvilleen ja alkaa luvatus Herran pyhän hengen vuodattamisen ”kaiken lihan päälle” niiden päivien jälkeen, niin kuin se on vuodatettu hänen palvelijoihinsa ja palvelijattariinsa näinä päivinä. — Joel 2:28.

Tämä on se pelastuksen päivä, josta profeetta Daavid lauloi (Ps. 118: 18-27);

”Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt;
riemuitkaamme ja iloitkaamme siitä.
Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät,
on tullut kulmakiveksi.
Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen; (Vertaa Matt. 23: 39)
Oi Herra, auta,
oi Herra, anna menestys!
Herra minua kyllä kuritti,
mutta kuolemalle hän ei minua antanut.
Avatkaa minulle vanhurskauden portit,
käydäkseni niistä sisälle kiittämään Herraa.
Tämä on Herran portti:
vanhurskaat käyvät siitä sisälle.
Minä kiitän sinua siitä, että vastasit minulle

ja tulit minulle pelastajaksi.

Herra on Jumala, ja hän antoi valon meille loistaa.”

Niin muodoin näemme, että tulevaisuuden kasvatus ja opetusuudistukset aloitetaan ihmisten sydämissä, ja ensin painetaan mieliin tämä opetus: ”Herran pelko on viisauden alku.” (Sananl. 9:10) Nykyisen ajan kasvatuksessa on yhtenä suurena vaikeutena tämän perusviisauden puute. Mutta valtakunnan johdolla alkaa jokainen armotyö oikealla tavalla, ja suoritetaan täydellisesti loppuun asti.

Ei kukaan lunastetun suvun jäsen ole niin alhaisella tasolla, ettei Jumalan armo voisi saavuttaa häntä valtakunnan kaikkivaltiaan ja siunatun välityksen kautta. Ei mikään synnin alennus ole niin syvä, ettei armeliaisuuden käsi voisi tarttua tuohon verellä ostettuun sieluun ja auttaa sitä, eikä mikään tietämättömyyden tai taikauskon pimeys ole niin suuri missään ihmissydämessä, ettei Jumalan totuuden ja rakkauden valo voisi tunkeutua häneen ja antaa tietoa uuden päivän ilosta ja riemusta ja suotuisasta tilaisuudesta tulla tottelevaisuuden ehdoilla siitä osalliseksi. Ei mikään sairaus, joka voi tarttua ja saastuttaa ruumiin, ole liian vaikea suuren lääkärin parannettavaksi. Ei mikään muodottomuus eikä puutteellisuus eikä mikään mielen heikkous voi vastustaa hänen parantavaa kosketustaan.

Kaikki, jotka ovat haudoissa, tulevat esille

Suuri ennalleenasettamistyö, joka siten on alkanut elävien kansojen keskuudessa, ulottuu pian niihinkin maan sukukuntiin, jotka nukkuvat kuolemassa, sillä tulee hetki, niin, ja se ei ole kaukainen, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat Ihmisen Pojan äänen ja tulevat niistä pois, jolloin kuolema ja kuoleman valtakunta (hautaus) antavat takaisin kuolleensa sekä meri antaa takaisin kuolleensa. (Joh. 5:28,29; Ilm. 20:13) Niin, myös Googin sotajoukot ja Israelin syntiset, jotka ovat hukkuneet taistelussa Herran päivänä, herätetään kuolleista aikanaan, ei laittomana joukkona, vaan kuritettuina ja katuvina yksityisinä ihmisinä, häpeän ja hämmennyksen vallassa tämän päivän valossa. Mutta myös näille osoitetaan armahtavaisuutta, ja hekin saavat tilaisuuden tulla nostetuiksi kunniaan ja hyveeseen.

Vanhojen arvokkaiden ylösnouseminen ja sairaiden ennalleenasettaminen terveyteen vastauksena uskon rukoukseen herättää varmaankin ihmisissä, jotka ovat saaneet ajattelemisen aikaa ja ehtineet tulla tajuihinsa suuren hädän hävityksen jälkeen, ajatuksen ja toivon muiden – heidän sukulaistensa ja ystäviensä – mahdollisesta ylösnousemisesta Kristuksen lupauksen täyttymiseksi, että kaikki ne, jotka ovat haudoissa, kuulevat hänen äänensä ja nousevat esiin. Eikä näytä uskomattomalta, että tämä suuri työ alkaa ja jatkuu vastauksena kuolleiden ystävien herättämiseksi kohotettuihin uskon rukouksiin. Me huomaamme sellaisen tavan järkevyyden, ja se näyttää meistä paremmalta kuin muut, joita voimme ajatella, sillä silloin kuolleet nousevat vähitellen ja päinvastaisessa järjestyksessä kuin he kuolivat. Ja niin muodoin valmistettaisiin ylösnouseville koti ja sydämellinen vastaanotto sekä elämän mukavuudet juuri kun he palaavat elämään. He tutustuvat niin muodoin helposti niiden kieleen ja tapoihin, jotka ympäröivät heitä, kun sitä vastoin, jos vastakkaista järjestystä seurattaisiin, herätetyt olisivat valmistautumatto-

mia uusiin olosuhteisiin ja kokonaan muukalaisia, eivätkä olisi sukua sille sukukunnalle, jonka keskuuteen he tulevat. Nämä väitteet eivät kumminkaan pidä paikkaansa profeettoihin ja vanhoihin arvokkaihin nähden, jotka, kestätyään jo kokeensa, nousevat täydellisinä ihmisinä, ja sellaisina ovat henkisesti, siveellisesti ja ruumiillisesti kaikkia muita ihmisiä parempia.

Ei ole todennäköistä, että kaikkien kuolleiden ystävien herättämistä koskeviin rukouksiin vastataan heti, sillä Herralla on vahvistettuja suunnitelmia heidän herättämisekseen, ja sellaiset rukoukset eivät ole aina sopusoinnussa niiden kanssa. Se järjestys, jonka hän valitsee, riippuu — mikä myös käy selvästi ilmi seurakunnan ja vanhojen arvokkaiden ylösnousemisesta — määrätystä sopivaisuudesta sekä niihin nähden, jotka herätetään, että niihin ystäviin ja olosuhteisiin nähden, joiden ympäröiminä he alkavat uuden elämänsä.

Tämä edellyttää jonkun määrän valmistusta niiden puolelta, jotka esittävät sellaisen pyynnön — sydämen ja elämän sekä suotuisten olosuhteiden valmistamista, niin että he voivat käydä eteenpäin pyhyiden raivatulla tiellä. Sellainen ylösnouseminen olisi niin muodoin uskollisuuden palkinto eläville, samalla kertaa kuin se takaisi suotuisat olosuhteet herätetyille.

Ihania toiveita

Mitä ihania toiveita tarjoakaan uusi talous, kun se on pantu täydelleen voimaan! Siirtyminen armotaloudesta toiseen on muinaisina aikoina ollut tunnusomainen ja silmiinpistävä, mutta tämä on kaikista tapahtumarikkain.

Ei ihmettä, että ajatus sellaisesta näystä — kokonaisen suvun palaamisesta Jumalan tykö ylistyslauluja laulaen ja iankaikkinen ilo päänsä päällä — näyttää kenties liian hyvältä ollakseen totta, mutta se, joka on antanut lupauksen siitä, on kyllin voimakas täyttämään kaiken hyvän suosionsa. Vaikka suru ja huokaus näyttävät melkein erottamattomilta meidän olennostamme, niin pakenevat suru ja huokaus kumminkin pois. Vaikka itku säkissä ja tuhkassa on jatkunut koko tämän pitkän synnin ja kuoleman yön, odottaa kumminkin ilo tuhatvuotiskauden aamuna, ja kaikki kyyneleet pyyhitään pois kaikilta kasvoilta, kauneus annetaan tuhkan sijaan ja iloöljy murheellisen hengen sijaan.

Hänen valtakuntansa kasvaminen

Valtakunta kasvaa ja näyttäytyy erilaisissa osissaan, niin kuin maalliset valtakunnatkin, kunnes se tulee suureksi vuoreksi (valtakunnaksi), joka täyttää koko maan. (Dan. 2:35) Englanti voi olla kuvana tästä. Tämän valtakunnan muodostaa ensiksi tämän valtakunnan hallitsija ja hänen hovinsa. Toiseksi lasketaan siihen parlamentti ja hallituksen ministeristö. Sen jälkeen tämä valtakunta käsittää jokaisen englantilaisen ja jokaisen sotilaan, joka on vannonut uskollisuutta ja tottelevaisuutta sille, ja vielä laajemmassa merkityksessä se käsittää kaikki voitettut alamaiset koko sen laajoilla alueilla, Intiassa ja muualla, jotka eivät julkisesti vastusta sen lakeja.

Niin on myös Jumalan valtakunnan laita. Alkuperäisesti on se Isän valtakunta, joka vallitsee kaikkialla. (Matt. 13:43; 26:29) Mutta Isä on vapaaehtoisesti päättänyt tuhannen

vuoden aikana antaa maan vallan valtuutetulle sijaishallitsijalleen — Kristukselle ja hänen morsiamelleen, jotka ovat korotetut jumalalliseen luontoon ja korkeuteen — joka on saanut tehtäväkseen kukistaa ja hävittää pahan ja kohottaa alennuksestaan kaikki, jotka tahtovat tulla täyteen sopusointuun Isän kanssa uuden liiton armosta rikkailla ehdoilla. Sen jälkeen se käsittää maalliset palvelijat, ”päämiehet”, jotka ovat valtakunnan näkyväisiä edustajia ihmisten keskuudessa. Vielä laajemmassa merkityksessä käsittää valtakunta myös ne (sekä juutalaiset että pakanat), jotka tottelevat ja kunnioittavat sen Kuningasta alamaisuudessa, kun he näkevät valtakunnan perustettuna. Laajimmassa merkityksessään se käsittää niin muodoin alamaisinaan kaikki, jotka tottelevat sen lakeja, kun taas kaikki muut hävitetään. — Apt. 3:23; Ilm. 11:18

Sellaiselta näyttää Jumalan valtakunta sijaiskuninkaan hallituksessa määrätyn tuhatvuotishallituksen lopussa: silloin vallitsee taistelemalla saavutettu rauha ja pakolla voimaan saatettu vanhurskauden hallitus. Kaikki parantumattomat vastustajat ovat hävitetyt rautavaltikkahallituksen aikana (Ilm. 2:27), niin kuin profeetta Jesaja kirjoittaa tästä ajasta: ”Syntiset joutuvat sadan vuoden vanhoina kirottaviksi (heidät tuomitaan menettämään elämänsä).” Vaikka hän kuolisikin tämän ikäisenä, niin hän olisi ainoastaan lapsi, koska hän pelkästään ulkonaisestikin tottelemalla valtakunnan järkeviä ja vanhurskaita toimenpiteitä olisi voinut elää ainakin tuhatvuotiskauden loppuun. — Jes. 65: 20; Apt. 3:23

Mutta sellainen rauha — pakollisen hallituksen kautta saatu rauha ja tottelevaisuus, vaikka se onkin sovelias olemaan todistuksena vanhurskaan ja puolueettoman hallituksen eduista — on kaukana Jumalan suunnitelmasta. Jumalan ihanne on valtakunta, jossa jokainen alamainen on vapaa tekemään oman tahtonsa, koska jokaisella on tahto, joka on täydessä sopusoinnussa Jumalan mittapuun kanssa, ja koska jokainen rakastaa vanhurskautta ja vihaa vääryyttä. Tämän Jumalan mittapuun täytyy lopulta tulla vallitsevaksi koko maailmankaikkeudessa.

Sen tähden osoitetaankin meille, että tuhatvuotiskauden lopussa tulee ”elonaika” niiden miljoonien ihmisten seulomiseksi ja erottamiseksi, jotka silloin elävät ja joilla kaikilla on ollut täysi tilaisuus saavuttaa täydellisyys. Se on samantapainen kuin ”Babylo-nin”, ”kristikunnan”, nykyinen seulominen nyt tapahtuvassa ”elonajassa”, ja se on myös verrattavissa juutalaiskauden ”elonajan” seulontaan. Tuhatvuotiskauden elonaika saa todistaa täydellisen eron niiden välillä, jotka ovat arvollisia iankaikkiseen elämään, ja niiden välillä, jotka tässä viimeisessä koettelemuksessa eivät osoittaudu sen arvoisiksi.

Mutta vaikka niin hyvin juutalainen elonkorjuu kuin evankeliumikauden elonkorjuu-kin osoittavat korjatuksi ainoastaan pienen lauman ja suuren joukon arvottomiksi, koska Saatana aina tähän aikaan saakka pettää ja sokaisee ihmiskunnan suuria joukkoja, niin me voimme kumminkin kohtuudella odottaa, että tuhatvuotiskauden ”elonaika” antaa toisenlaisen tuloksen, sen kautta että on suuri joukko niitä, jotka ovat osoittautuneet tottelevaisiksi ja uskollisiksi ja jotka viedään iankaikkiseen elämään, ja suhteellisesti vähemmistönä ovat ”vuohet” hävitetään. Herran koetteleminen ei kumminkaan koske lukumäärää vaan laatua, ja hän vakuuttaa, että synti ja syntiset ja ne, jotka rakastavat paha, eivät pääse tuhatvuotiskauden toiselle puolelle vaarantamaan autuutta ja rauhaa ja

siunausta, joka kuuluu suureen iankaikkisuuteen sen toisella puolen, sillä – siellä ovat kyyneleet pyyhityt pois ”eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.” – Ilm. 21:4

Jumalan valtakunta on silloin ihmisten keskuudessa maan päällä niin kuin se nyt on enkelien keskuudessa taivaassa. Kristuksen välittäjävaltakunnan huomattavan piirteen – sen runsaan armahtavaisuuden heikkoja syntisiä kohtaan uuden liiton alaisuudessa – ei enää tarvitse olla voimassa, koska ei enää ole heikkoja, epätäydellisiä olentoja, jotka voivat hyötyä siitä.

Me voimme kumminkin helposti otaksua, että silloinkin, kun kaikki ovat täydellisiä ja Jumalan kuvan kaltaisia, pysytetään jumalallinen järjestys vielä voimassa, sillä niin kuin järjestys on taivaan ensimmäinen laki, niin tulee järjestys maankin ensimmäiseksi laiksi, ja tästä käy selville, että tulee olemaan vain vanhurskaita valtoja ja hallituksia. Tämä Jumalan valtakunta maan päällä on maan ensimmäinen menestyvä tasavalta. Nykyiset yritykset laskea jokainen valtakunnan kansalainen kuninkaaksi ja jokainen toisensa vertaiseksi sekä valittu edustaja eli presidentti muiden samanarvoisten kansalaisten palvelijaksi pikemmin kuin herraksi ovat monin tavoin osoittautuneet epäonnistuneiksi yrityksiksi, koska ihmiset nykyisin eivät ole yhtäläisiä henkisessä, siveellisessä, ruumiillisessa, rahallisessa ym. suhteessa, ja koska ei kukaan ole todella sovelias olemaan riippumaton tai hallitsija, vaan koska kaikki ovat nyt heikkouden tähden lakien ja pakotuksen tarpeessa.

Mutta kun ihmiset valtakunnan välityksen kautta ovat saavuttaneet täydellisyyden, niin silloin he ovat kaikki kuninkaita, niin kuin Aadam oli, ennen kuin hän rikkoi. Ja näille kuninkaille yhdessä annetaan Jumalan valtakunta (tuhattuotiskauden lopussa), ja kaikki hallitsevat sopusoinnussa rakkauden lain kanssa, ja heidän presidenttinsä palvelee heitä. Oi Herra! Nykyään elävien pyhiesi tähden ja maailman tähden rukoilemme: ”Tulkoon sinun valtakuntasi!”